

« zurück blättern vor »

JOLA subst. f. (m.), ab 1951; auch *jol*; ‘kleines, offenes Segelboot lub Schaluppe’ – ‘mieczowa łódź żaglowa lub szalupa’: 1951 Sum.Żegl. 22, DOR *Przy jolach śródlądowych stosuje się często poszywanie kadłuba w pozycji kilem do góry*. ◦ 1957 Vade żagl. 33, DOR *Na keczu lub jolu podchodzić należy do zakotwiczenia zrzuconym grotem, bezan trzymać zaś do ostatniej chwili, wybierając go do linii symetrii kadłuba*. – nur DOR (żegl.). ◊ **Var:** *jol* subst. m., [hapax] 1957 Vade żegl. 33, DOR – nur DOR; *jola* subst. f., [hapax] 1951 Sum.Żegl. 22, DOR – nur DOR. ◊ **Etym:** nhd. *Jolle* subst. f., ‘Wasserfahrzeug verschiedener Größe und Einrichtung’, GRI. ◊ **Der:** *jolka* subst. f., 1951 Sum.Żegl. 16, DOR *Podwodna część kadłuba jachtu czy jolki płynącej w przechyle przybiera formę niesymetryczną*. Zuerst geb. DOR. ❖ DOROSZEWSKI unterscheidet zwischen *jola* und *jol* (mit unterschiedlichen, sehr ins Technische gehenden Definitionen), doch gehört wohl nur das ältere *jola* zum Allgemeinwortschatz. *Jol* ist eine Rückbildung des Plurals *jole*.

« zurück blättern vor »